

Mijn eigen voorkeuren waren het Kabel- en het Ondine logo, en het bestuur koos voor het laatste.

De kleur van het logo – als kleur werd gebruikt, b.v. op voorbedrukt briefpapier en voor de web-pagina's – zou identiek moeten zijn aan de MAPS-kleur. Omdat beeldschermen geen heldere blauw-groene kleuren kunnen produceren, werd de web-versie een veel stemmiger blauw-groen. Toen men die kleur zag werd besloten die ook voor gedrukte toepassingen te gebruiken. Voor de prepress-kenners: het Pantone-nummer is 549.

Op het moment van schrijven heeft het bestuur zich nog

niet uitgesproken over een brief-stijl, maar als u dit leest heeft u waarschijnlijk al kunnen zien wat daar uit is gekomen.

Bij een logo kunnen letters het beste naar contouren worden omgezet. Daardoor hoeft het font niet beschikbaar te zijn bij het afdrucken van het logo. Veel tekenprogramma's kunnen dit en een logo in eps- (Encapsulated PostScript) formaat opslaan, en dat is wat ik heb gedaan. Voor niet-PostScript printers zal het logo voor een aantal resoluties worden omgezet naar bitmapped formaten.

Why `\expandafter` is sometimes needed by common users too.

1. When dealing with textual input, that is reading lines of text, $\TeX$ is nearly always expanding whatever it encounters. There are two primitives that can influence this process: `\noexpand` and `\expandafter`. The first primitive will probably never surface in user input, but the latter may! Let's give an example. In most cases one will call for a new chapter by saying something like:

```
\Chapter{This Or That}
```

or

```
\Chapter{\ThisOrThat}
```

When `\ThisOrThat` has only one meaning and is never changed, this goes all right. The title is typeset and when called upon, it appears in the table of contents too.

2. Macro packages use auxiliary files to save entries of for instance tables of contents and indexes. When writing a chapter title to such a file, we can:

- expand the macros that are part of the title
- selectively expand those macros
- copy the title as is without expansion

The first alternative is the most simple. However, certain macros can expand into long sequences of tokens, that in the worst case are only partially expanded. Font switches are an example of such fragile commands.

A solution to this problem is partial expansion. This can be accomplished by preventing certain macros from expanding. This can be done quite easily at the macro programming level by preceding such commands by a `\noexpand` when the moment is there. But which macros need such precautions and which ones don't? And how

is the user supposed to know this? Even worse, we expect users to explicitly prohibit expansion for their own macros if needed, and in practice they end up with weird sequences like:

```
\Chapter{\dontexpand\ThisOrThat}
```

This leaves option three as the most save one. This method has one disadvantage. By copying the title verbatim, we got problems when `\ThisOrThat` is used in more chapter titles with different meanings. In such cases we have to expand `\ThisOrThat` on forehand:

```
\expandafter\Chapter\expandafter{\ThisOrThat}
```

The first `\expandafter` reaches over `\Chapter` and expands the next token, `\expandafter`. This second `\expandafter` reaches over the `{` and expands `\ThisOrThat`.

When we have a bit longer title, like the next one, we end up with a lot of `\expandafter`'s:

```
\Chapter{About \ThisOrThat}
```

Out of convenience, we prefer something like:

```
\expanded{\Chapter{About \ThisOrThat}}
```

Here `\expanded` is a macro defined as:

```
\def\expanded#1%
  {\edef\expandedsequence{\noexpand#1}%
   \expandedsequence}
```

Hans Hagen